

SiHuHu

2021.

Daloló

NÉV

Tartalomjegyzék

Gyermekvasutas induló.....5	Füredi Anna-bálon.....33	Norvég bevándorlódal.61
14 múltam éppen.....6	Gonosz egy év.....34	Nővérem.....62
16 tonna.....7	Grund (Pál utcai fiúk).....35	Nyugtalan idők.....63
30 taps.....8	Ha én rózsza volnék.....36	Ohio.....64
67-es út.....8	Hajnali ének.....37	Paff, a bűvös sárkány.....65
Ádám és Éva.....9	Hómadár.....37	Pancsoló kislány.....66
Alumíniumedény.....9	Hűtlen.....38	Petróleum-lámpa.....67
Afrika.....10	iFi induló.....39	Postakocsi.....68
Apuveddmeg.....11	Iskolatáska.....40	Ránk süt a nap.....69
Autó egy szerpentinen.....12	Jancsi bohóc.....41	Régi csibészek.....70
Baj van a részeg.....13	Jó nekem.....41	Sehol se talállak.....71
Bájos.....13	Juvenalis búcsúja.....42	Száll mindenütt.....72
Bella ciao.....14	Kégli-dal.....43	Szása.....73
Boldog születésnapot.....15	Kék a kökény.....44	Szél viszi.....74
Bolha.....16	Kék színű virág.....45	Színek.....75
Börtön ablakába.....17	Kicsit szomorkás.....46	Színezd újra.....76
Country-dal.....18	Kis virág.....47	Szólj, szólj ha kell.....77
Csavard fel a szőnyeget.....19	Kőtörök dala.....48	Tábortűz.....78
Csiga-Biga.....20	Láttam az út szélén fát...49	Törd a kerítést!.....79
Csiga-Biga 2.....20	Legyetek jók.....49	Úgy csinál.....80
Csúzli-dal.....21	Levél a távolból.....50	Újra itt van.....81
Dédapám.....22	Lóverseny.....51	Utcán.....82
Diákkislány.....23	Ma van a születésnapom.....52	Sünike az utcán.....83
Dióbél bácsi.....23	Maradatok gyerekek.....53	Vágjál lyukat a kádba!.....84
Eger városa.....24	Mert a nézését.....54	Valahol egy lány.....85
Egyszer véget ér.....25	Mese.....54	Valami Amerika.....86
Egyszer volt.....26	Messze van.....55	Valami Amerika 2.....87
Egyszerű dal.....26	Méhraj duruzsol.....55	Vágányút ellenőrzés.....88
Elmondom most dalban.....27	Micimackó.....56	Véget ért már.....88
El kén' indulni.....28	Most múlik pontosan.....57	Várj, míg felkel a Nap.....89
Első villamos.....29	Nánini.....58	Vidéki sanzon.....90
Európa.....30	Napkorong.....59	Ziki-Zaka.....91
Énekelsz egy régi nótát.....31	Naspolya.....59	Táborindulóim.....92
Fantasztikus lány.....32	Neked írom a dalt.....60	SiHuHu – Daloló 2016...99

A dalok ABC sorban vannak, a kezdőbetűk az oldal tetején található

Gyermekvasutas induló

B Cm
Rajta csak rajta, vasutasok fel!
F7 B
Egy zászló alatt mondjuk: most rajta fel!
B C
Nézd már a nap is ránk mosolyog.
B F7 B F7 B
És vígan inti néktek munkára fel.
F
Vasutas csapat, ne hagyd magad,
B F B A B
Versenyben áll ma minden gyermek csapat.
Cm
Rajta csak rajta, vasutasok fel!
F7 B
Egy zászló alatt mondjuk: Most rajta fel!

E
Van nekünk vasutunk a hegyekben,
G7 A C7
Szébbnél szebb erdőkön vezet át.
Fm7
Állomásai is nagyon szépek,
B B7 Eb
És érezzük a virág illatát.

Fm7
A szolgálatot gyermekek látják el,
B B7
10-14 éves kis gyermekek.
Edim7 Fm
Pénztáros, forgalmista, váltókezelő,
E B7 E
Budapestnek legjobb tanulói ők!

16 tonna

Am G F E
Az ember sárból jön és sárba tér

Am G F E
A szegény ember nem más csak izom és vér

Am Dm
Csak izom és vér és csontos kéz

Am E Am
És erős hát és durva ész

Refrén:

**16 tonnát raksz és mennyi a bér
Egy nappal vénebb vagy a hiteledért
Szent Péter engem ne hívj, én nem mehetek
A lelkem a vállalatot illeti meg! Wapp-pap...**

Mikor megszülettem nem volt még napsugár
Csak csákányt a kézbe és a bánya vár
16 tonnát raktam, akár a gép
És a zord főnök így szólt: „Elég szép!” **Refr.**

Mikor megszülettem eső hullt a telepeken
És küszködj és melózz lett a becenevem
Mint kölykét az oroszlán, nevelt a sors
S az asszony hallgat, mert a kezem gyors. **Refr.**

Aki jönni lát, jobb, ha félrelép
Volt, aki nem tűnt el, s már egy csontja se ép
Az egyik öklöm vas, a másik acél
Ha nem talál el jobbról, akkor balról ér. **Refr.**

67-es út

G
Nagy esők jönnek és elindulok,

C
elmegyek innen messze.

G
A 67-es úton

C
várhatsz rám dideregve.

G D
Nyár éjszakán, ha nem jövök,

Em C
esik az eső és mennydörög,

A csillagokkal ha szédülök,
esik az eső és nem találsz rám.

Refrén:

Em Am
Csillagok, csillagok

D G
**mondjátok el nekem,
Merre jár, hol lehet
most a kedvesem.**

Em C
Veszélyes út amin jársz,

D G
**veszélyes út amin járok,
Egyszer te is hazatalálsz,
egyszer én is hazatalálok.**

Nagy esők jönnek és itt maradok,
itt maradok örökre,
A 67-es út mellett
az árokparton ülve.

Nyár éjszakán, ha nem jövök,
esik az eső és mennydörög,
A csillagokkal, ha szédülök,
esik az eső és nem találsz rám.

Refrén

30 taps

C F G C
Itt a két kezem jobb és bal,
Összeverem, majd meg szólal.
Itt a két kezem bal és jobb,
Néha kell vele tapsolnod.

Refrén:

C F C
Szép nap van, srácok énekelnek
C F G C
30 taps jár az ünnepeltnek!

Énekelek most szólóban,
Halkul a taps az udvarban.
Míg az emberek tapsolnak,
Ütni biztosan nem fognak.

Ádám és Éva

Am

E

Am

Mondok egy példát, idézem Évát, idézem azt kitől ma minden nő tanul.

Bizonyos Ádám, így szólt ma: „Drágám”, amikor a csók már elavult.

Ádám, kérem szépen, legyen ma kint a Kígyó téren,
mondjuk úgy fél tíz tájt.

Viszem az összes női bájt, viszem az intim kis kosztümöm,
viszem a diszkrét kis ruhám,

és átesünk majd az első bűnön, ami a Bibliában áll.

És jött a Ferkó, a Luciferkó, hozott egy csali almafát.

És jött az ördög is, kúszott a földön is, és elkiáltotta magát!

Ádámnak Éva kell, Évának alma kell, Évának kombinéja fügefalevél!

Az eső esni kezd, Lucifer lesni kezd,

hogyan mikor fújja el a levelet, a levelet, a levelet a szél.

A levél elröpült, Lucifer elterült, Évának könnybe lábadt mind a két szeme.

És akkor jött Ádám: „Mi bajod, drágám?”

„Ó semmi, semmi, semmi az egész és kész.”

Alumíniumedény

Főzhetsz, melegíthetsz, bennem éppen eleget,

Mert a fenekem átengedi a meleget,

És ha nem tudnád még a nevem, a nevem: Alumíniumedény.

$Al_2O_3 \times H_2O$ tudja minden jól nevelt

Bauxitkutató, hogy főzhetsz, melegíthetsz...

Afrika

Am *G* *Am-G-Am-G*

Ha meguntam, hogy mindig itt legyek

Majd utazgatok, mert utazni élvezet

De szóba se jöhet Skandinávia

F *C*

Csak a jó meleg Afrika,

F *G* *Am - G*

Ott fülledt az erotika, a-ha-ha

Kibérelek egy jó nagy puputevét,

Bejárom Kenyát és Zimbabwét

Minden feketének fizetek egy feketét.

Tömény romantika

Imádlak Afrika, a-ha-ha

Refrén:

C *F* *C* *G*

Párduc, oroslán, gorilla, makákó

Bambusz nád, majomkenyérfa, kókuszdió

Am *G* *F*

Szavannák, fekete nők,

G *Am - G*

O-ó-ó Afrika.

A lányokat majd a bozótba csábítom

I néger csókért mindenem odaadom

Utólag Úgyis az egészet letagadom

Ha kérditek idehaza:

„Na milyen volt Afrika?" A-ha-ha

Refrén

Apuveddmeg

B.O.S.S., #SWAG

Ezt üzenem az összes vesztesnek,
Minden nap elnök, de nem unom,
Míg van nálam dollár meg euró
Há' MR. P.I.M.P.!
Megmutatom neked, azt hogy ki a jampi
Élére vasalt a nadrág,
A fogkövetem is Swarovskiból rakták,
A nyaklánc a fejemet húzza le
Há' rajtad meg mi ez a gúnya, te?
Felkapom a pulcsit, a Guccsit,
A bull is pucsít, ha bejön ez a bullshit.

Refrén:

**Apu, vedd meg nekem a várost,
Automata váltós,
Kocsival szelném a dombokat,
Enyém lenne a kilátó,
Tudná, aki látott,
Hogy jó sok pénzünk van**

B.O.S.S., #YOLO

A kocsival a fába belerongyoló,
Pedig a spoiler a legfainabb lett,
Irónia, mi az, egy tablet?
Bármilyen is az, kettő jöhet,
Meg a DiCaprionak egy mentőövet,
Kicsapom az ingből a mellszőrömet,
Meg a bimbit, csak a buli kezdődjön el,
A wc lehet szét is ázva,
Aranyásók a szép kis házba',
Csak pózoló, hogy legyen lájk,
Hogy lásd, mit csinálnak a legendák.

Refrén

B.O.S.S., #STEX,
A sztori, mivel holnap henceghehetsz,
Néha talán ihatnál keveset,
A nőid szépek, mint egy diszkóbaleset,
Sukárság, rajság, fainság,
VIP vagyok, ne is nézd a listát,
Nem tárcát hordok, talicskát,
Itt van a kártyám, lazíccsá!
A számlát meg se kérdezem,
Két koktél negyvenhétezer
A hetem fele csapatás,
De sima ügy, mint a leves kavará.

Refrén

Minden lépésem elnök.
Minden nézésesem elnök.
Minden kérdésem elnök.
Minden, minden, minden...

ELNÖKI ÜGY

Refrén

Autó egy szerpentinen

Hm *A*
Most olyan könnyű minden,
szinte csak a semmi tart.
A kutyákat elengedtem,
Em *G*
és a forgósél elvitte a vihart.

Alattunk a tenger,
szemben a nap zuhan.
Nyeljük a csíkokat,
és a világ pajkos szellőként suhan.

Refrén:

D
Tékozló angyal a magasban
A
böffent, nincs baj, nincs
Em
haragban senkivel.
G
G dűrban zúgják a fákon a
D
kabócák,
A
hogy láss csodát, láss ezer
Em
csodát.
A *Em*
Láss ezer csodát.

Éhes pupillákkal,
vállamra ördög ül.
Ballal elpöckölöm,
az élet jobb híján egyedül.

Autó egy szerpentinen,
mely ki tudja merre tart.
Kócos kis romantika,
tejfogával a szívembe mart.

Refrén

Baj van a részeg tengerésszel

1)Dm 2)C 3)Dm

Baj van a részeg tengerésszel, (x3)

F G Dm

Minden áldott reggel.

Aj-hé, de húz rá egyet, (x3)

Minden áldott reggel.

Lökd a fenekére a víztömlővel, (x3)

Minden áldott reggel.

Aj-hé, de húz rá egyet, (x3)

Dobd bele, itt van a mentőcsónak, (x3)

Minden áldott reggel.

Aj-hé, de húz rá egyet, (x3)

Lógjon a lába az orrkötélen, (x3)

Minden áldott reggel.

Aj-hé, de húz rá egyet, (x3)

Kösd hamar oda a nagy koraláthoz, (x3)

Minden áldott reggel.

Aj-hé, de húz rá egyet, (x3)

Bele vele gyorsan a tengervízbe, (x3)

Minden áldott reggel.

Aj-hé, de húz rá egyet, (x3)

Bájló

G D

Rebbenő szemmel ülök a fényben,

Am Em

Rózsafa ugrik át a sövényen,

Ugrik a fény is, gyűlik a felleg,

Surran a villám, s már feleselget.

S már feleselget, fenn a magasban,

Fenn a magasban dörgedelem vad,

Dörgedelem vad, dörgedelemmel,

Dörgedelemmel, s kékje lehervad.

S kékje lehervad, lenn a tavaknak,

Lenn a tavaknak, s tükre megárad.

S tükre megárad, jöjj be a házba,

Jöjj be a házba, vedd le ruhádat.

Vedd le ruhádat, már esik is kinn,

Már esik is kinn, már esik is kinn.

Vedd le az inged, mossa az eső,

Mossa az eső össze szívünket.

Bella ciao

Am

Eljött a hajnal, elébe mentem

E

Ó bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao!

Dm

Am

Eljött a hajnal, elébe mentem,

E

Am - E - Am

S rám talált a megszálló.

Ha partizán vagy, vigyél el innen,

Ó bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao!

Ha partizán vagy, vigyél el innen,

Mert ma érzem, meghalok.

Ha meghalok majd, mint annyi társam,

Ó bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao!

Ha meghalok majd, mint annyi társam,

Légy te az ki eltemet.

A hegyvidéken, temess el engem,

Ó bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao!

A hegyvidéken, temess el engem,

S legyen virág a síromon.

Az arra járó, ha megcsodálja,

Ó bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao!

Az arra járó, ha megcsodálja, Mondja azt de szép virág.

Az ő virága, a partizáné,

Ó bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao!

Az ő virága a partizáné,

Ki a szabadságért halt meg.

Boldog születésnapot

C *G*
Ez a nap más mint a többi, ezt te is jól tudod
G *C*
Másként kelt fel reggel a nap és másként járt a hold
C *C* *F*
Köszöntünk hát téged, ha már így együtt vagyunk
F *C* *G* *C*
S ajándékul fogadd el vidám kis dalunk

Refrén:

C *F* *G* *C*
Boldog, boldog, boldog születésnapot
C *F* *G* *C*
Kívánjuk, hogy legyen még sok ilyen szép napod

Megint egy évvel öregebb lettél, s bölcsőbb is talán
Őrizd meg az emlékeid, s légy nagyon vidám
Köszöntünk hát téged, ha már így együtt vagyunk
S ajándékul fogadd el vidám kis dalunk

Refrén

Tavaszi után eljön a nyár és ősz után a tél
De minden évben eljön a nap, amikor születtedél
Köszöntünk hát téged, ha már így együtt vagyunk
S ajándékul fogadd el vidám kis dalunk

Refrén

Bolha

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bolha.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bolha.
Nézd a kicsi bolhát,
hogy járja a polkát.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bolha.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bolh.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bolh.
Nézd a kicsi bolh-t,
hogy járja a polk-t.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bolh.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bol.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bol.
Nézd a kicsi bol,
hogy járja a pol.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bol.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bo.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bo.
Nézd a kicsi bo,
hogy járja a po.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bo.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bö-betű.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bö-betű.
Nézd a kicsi bö-betűt,
hogy járja a pö-betűt.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi bö-betű.

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi .

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi .
Nézd a kicsi .,
hogy járja a .

Fenn a falon,
fenn a falon,
van egy kicsi **BOLHA!**

Börtön ablakába

C *Am* *F* *G*
A börtön ablakába soha nem süt be a nap
C *Am* *F* *G*
Az évek tovaszállnak, mint egy múltó pillanat.

Refrén:

C *Am* *F* *G*
Ragyogón süt nap és szikrázik a fény
C *Am* *F*
Csak a szívem szomorú, ha rád
G *C Am F G*
Gondolok én. Szeretlek én, da dam...

Egy késő üzenet egy megkéssett levél
Amelyben üzened, hogy nem vagy már enyém.

Refrén

A rács mögött az évek oly lassan múlnak el
Egy csavargó dalától tán vidámabb leszel.

Refrén

Country-dal

C *C*
Hé haver, ha nem zavar,
G *C*
Megszólal a Country-dal
Hogy miről szól, azt nem tudom,
De az a fő, hogy dalolom.

Refrén:

C *F* *G*
Úgy szól a dal, mint az ágyú,
C *Am*
A szövege kicsit bárgyú.

Bendzsómon pötyögök,
Angolul gügyögök.
Mulatok magyar módra,
Erről szól a country nóta.

Refrén

De jó vicc, ha-ha-ha
Ameri-ka-ka-ka.
Amit ott letojnak,
Jó lesz itt a countrynak!

Refrén

Csavarj fel a szőnyeget

E

Csavarj fel a szőnyeget még ma éjjel,

E

Csavarj fel a szőnyeget.

E

A bútorokat gyorsan told szerte széjjel

H7

Ne félj baj nem lehet.

A

Oltsd el a lámpát, nyisd fel a zongorát,

E

A zene szóljon szálljon az éjen át.

H7

Tüntesd el a rendet, megtörjük a csendet.

E G A H

Csavarj fel a szőnyeget.

Alszik már a város a lámpák égnek,

Csend van az utcán lenn.

A fékcsikorgás megszűnt, a villamos se csenget,

S az éj furcsa hangokat rejt.

Egy lakó ordít: "csendet, mert a hideg ráz!"

A zajtól visszhangzik már a lépcsőház.

Nem törődünk vele, nem szólnak ma bele.

Csavarj fel a szőnyeget.

A

D

A

Oly régen várom e percet már.

A

D

A

Ma este végre minden a fején áll.

H

E

Egész éjjel miénk a lakás,

H

E

Csak holnap lesz a nagytakarítás.

A

D

A

D

H7 |

Gyerünk, gyerünk táncolnék veled.

Csavarj fel a szőnyeget!

Csiga-Biga

Refrén:

Am *F* *E*
Csiga-Biga Csiga-Biga gyere ki,
Am *F* *E*
Ég a házad, ég a házad ide ki!
Am *Dm*
Kapsz tejet, vaját, holnapra is marad,
F *E* *Am*
Csiga-Biga Csiga-Biga gyere ki!

Csiga-Biga Csiga-Biga háza ég,
Csiga-Biga Csiga-Biga benne ég,
Hívjuk Ottót, a tűzoltót,
Hogy hozzon vizet és poroltót!

Refrén

Csiga-Biga háza helyén üszkös romok,
Csiga-Biga helyén hűlt nyomok.
Hívjuk Örkényt, a rendőrkét,
Hogy szaladjon gyorsan a mentőkért!

Refrén

Csiga-Biga Csiga-Biga megkerült,
Csiga lánynál találták meztelenül.
Csiga-Biga elcsigázva ment haza,
Mert hosszú volt az éjszakája.

Refrén

Csiga-Biga 2

Csiga-Biga Csiga-Biga gyere ki,
Ég a házad, ég a házad ide ki!
Kapsz tejet és vaját,
holnapra is marad.

Csiga-Biga Csiga-Biga gyere ki,
Ég a házad, ég a házad ide ki!
Jönnek a tűzoltók,
jönnek a tűzoltók.

Csiga-Biga Csiga-Biga háza ég,
Csiga-Biga Csiga-Biga benne ég,
Szegény Csiga-Biga,
szegény Csiga-Biga.

Csiga-Biga Csiga-Biga bennégett,
állítsunk neki emléket!
Szegény szénné égett,
szegény szénné égett.

Sok kicsi csiga hallgatja
és ebből majd megtanulja:
hogy ne dohányozz soha,
hogy ne dohányozz sehol.

Csúzli-dal

C *Am*
Képzeld, csak mi lenne akkor, ha mindenki remegne attól,

Dm *G*
Hogy új dolgok jöhetnek szembe, s emiatt,
Inkább semmit se tenne.

Ésszel kell előre menni, de leckéből elég ma ennyi,
Nem kell falnak rohannod, elég, ha megmászod.

Refrén

C *Am*
Illemtanár, nem kell, hogy a palánta nőjön.

F *G*
**Nincsen szabály, magától zöldül a fű is a földön.
Minden madár jól tudja, hogyan repüljön,**

Am *G* *Am*
Nincsen szabály, csak az az igazi, ami a szívből jön.

Mindenki nem fog szeretni, de jó lecke volt mára ennyi,
Mindenki nem fog szeretni, de emiatt nem kell kétségbe esni.
Több az ha kevesen szeretnek, de vannak kik veled nevetnek,
Érted, ha kell tűzbe mennek, s mosolyuk őszinte.

Refrén

Ezt kéne még megtanulni, célozni, nem törni-zúzni,
Jó kézben lesz így csúzli, ideje volna már meg tanulni.
Célba talált ma a csúzli, sajnós, hogy el kell búcsúzni,
Próbáld te is velünk fújni, szóljon a csúzli dal.

Refrén

Mindenki megérti egyszer, hogy miért van a kezében hangszer,
Addig, míg külön-külön szól zenekar nem lesz sohasem abból.
Mindegy, hogy miféle hangszer, egy nyelven zenél az ember,
Együtt szól ezernyi dallam, amikor összhang van.

Refrén

Hidd el, hogy magadba nézve, nincsen mit takarni kéne,
A pózok csak zavart okoznak, mire valók az idegen tollak?
Álarcot hiába vesz fel, attól még ugyanaz az ember,
Változni belülről tud csak, ki magán változtat.

Refrén

Diákkislány

Am *E*
Diákkislány, napkelet hajnalán

Am
A hárs alatt vártam rád oly sokat.

Dm
Ott voltunk boldogok, hol az

Am
Öreg Tisza ballagott,

E
Szívtuk az öreg hárs illatát,

Am
Egymás karja közt babám.

Emlékszel még? Nyár volt és biztató.

A kacajod friss volt és harsogó.

A nap jobban ránk sütött,

Szívünk mélyén ez úgy átütött,

De én nem törődtem semmivel

Benned merültem csak el.

Csaták tüze közénk talált nagyon.

Én elmegyek, hazámat nem hagyom.

Apáink örökét, édesanyánk édes örömét

Tiszaparti házikók falát,

Tisza partján azt a lányt...

Az elnyomót szétszórjuk, mint a szél

Leszünk mi még egymásé, csak ne félj!

Kettesben újra majd ott ülünk a régi hárs alatt.

Szívjuk az öreg hárs illatát,

Egymás karja közt babám.

Dióbél bácsi

A *D* *A*
Ki lakik a dióhéjban?

A *E*
Nem lakhat ott bárki!

A *E*
Csak Dióbél bácsi.

A *D* *E*
Ha rácsapsz a dióhéjra,

A *D* *E*
Kinyílik a csontkapuja.

A *D* *E*
És cammogva előmászik

A *E*
Vén Dióbél bácsi.

A *E* *A*
Csak a szádat tátsd ki!

Eger városa

Am
Eger városa, papok városa,
F G C
Barátok járnak fapapucsban.
F C
Kipi-kipi-kipp-kopp, in nomine patris,
C Am E - Am
Reverenda alatt pálinkát visz.

Nem vagyok én barát, szeretem a piát,
Odaadom érte a reverendát.
Odaadom érte a csatos imakönyvet,
Ölelem és csókolom a szeretőmet.

Eger városa, diákok vára,
Diákok járnak csónadrágban.
Csiszi-csiszi-csissz-csossz, in nomine patris,
Diáksapka alatt pálinkát visz.

Nem vagyok én diák, szeretem a piát.
Odaadom érte a diáksapkát,
Odaadom érte a rohadt matek könyvet,
Ölelem és csókolom a szeretőmet.

Hogy ülsz a széken, hogy ülsz a széken,
Hogy ülsz a széken, kérlek szépen?
Mert tulajdonképpen úgy váglak képen,
Hogy leesel a székről, kérlek szépen!

Hogy fekszel az ágyon, hogy fekszel az ágyon,
Hogy fekszel az ágyon, édes lányom?
Mert tulajdonképpen úgy váglak szájon,
Hogy lerepülsz az ágyról, édes lányom!

To-tót asszonynak, to-tót a lánya,
Körös-körül fodros a szoknyája.
Kerülj eléje, nyu-nyúlj alája,
Tipi-tapogasd meg, van-e hája.

Egyszer véget ér a lázas ifjúság

Am *E* *Am*
Egyszer véget ér a lázas ifjúság

Am *F* *Am*
Egyszer elmúlnak a színes éjszakák

C *G* *F* *E*
Egyszer véget ér az álom, egyszer véget ér a nyár

F *E* *Am*
Ami elmúlt, soha nem jön vissza már

Egyszer véget ér a lázas ifjúság

Egyszer nélkülünk megy a vonat tovább

És az állomáson állunk, ahol integetni kell

De a búcsúra csak pár ember figyeld

Egyszer véget ér a lázas ifjúság

Egyszer elmúlnak a színes éjszakák

Sajnos véget ér az álom, sajnos véget ér a nyár

De a szívünk addig új csodára vár

C
Ezért ne féljünk az újtól, mert az jót hozhat nekünk

G
Talán abban van az utolsó remény

C
Létünk ingoványra épül, mely a sötét mélybe húz

B
De ha akarjuk, még tűzhet ránk a fény

Egyszer véget érnek múltó napjaink.

Egyszer elbúcsúznak túlzó vágyaink.

Tudjuk azt, hogy egyszer végleg,

Sajnos végleg elmegyünk.

De még addig mindent újra kezdhethetünk.

Egyszerű dal

Em G D G

Néha úgy hiányzik a mami kutyája
Mint a hercegnőnek a Don Juan
Ha az erkélyről, a szemébe néz
Vonzza, mint méhet a méz

Meg az a srác, akit már te is láttál
És tudtam jól, utálja magát
De mégsem hittem volna, hogy a végén
Előveszi a pisztolyát

C D

**Ez csak egy egyszerű dal, semmit
nem akar**

Em G D - G

Néha ilyen is kell

**Ez csak egy egyszerű dal,
semmit nem akar,**

Em D C

De ennél többet nem árulhatok el.

Valami szomorú dallam hangja halkan
Kísértenek éjszakákon át
Velem vannak és együtt
Dúdolgatjuk a halál dalát

Hogy ez a szerelem nekem nem a május
Én örülök, ha valahogy túlélem
A szerelem csak egy rohadt mágus
Ha elkapom úgylis kicserélem.

Egyszer volt...

C F

Egyszer volt, hol nem volt,

C G

egy icipici házikó,

C F C G C

Icipici házikóban, icipici ágyikó.

Ottan élt éledgelt,

egy icipici lencsilány,

Icipici anyukával, túl az Óperencián.

Am Em

Icipici lencsilányka,

lencsibabát ringatott,

Am C

Anyuka is ezt csinálta,

D G

S boldogságban éltek ott.

C F C G

Amikor este lett, az icipici lányka félt,

C F C G C

Icipici anyukája mondott egy mesét. ...

Elmondom most dalban...

C
Elmondom most dalban Neked,
Dm
Milyen lenne nyáron Veled,
G *C*
Milyen lenne, ha együtt nyaralnánk.

Legyen erdő vagy folyópart,
Fenn a hegyen vedd a kanyart,
Látni már az ország határát.

Refrén:

G *C*
Tarka réten virágok között,
G *C*
azon, mely virágba öltözött
F *C*
Fekszel és nyitva a szemed (x2)
G *C*
Nézed a kék eget. (x2)

Csodálatos tájak nyomán
haladhatnánk utunk során,
Ennénk is sok finomságokat.

Tájjellegű palackborok,
itt van minden szomjas torok,
Hallgatjuk a cigány muzsikát.

Refrén

Hazafelé szomorkásan
és egy kissé pityókásan,
Összegezzük a nyár örömét.
Volt itt minden, az is, amit
nem jó csak úgy elmondani,
Nem is teszünk róla említést.

Refrén

El kén' indulni

Em *G*
El kén' indulni világot látni.
El kén' indulni, új úton járni.
C *G* *D* *G*
Új úton járni, társat találni,
C *G* *D* *Em*
Csüggedtnek, fáradtnak új erőt adni.

Nánáná...

Szűk lett a város, mennék az útra.
Készülj barátom, ne várj a szóra.
Poros cipővel, fényes jó kedvvel,
Induljunk hajnalban, csörög a vekker.

Nánáná...

Van úgy, hogy bajban segítenek rajtam.
Nehéz az úton száraz az ajkam.
Vándornak nyitva áll ország lakása,
Ég alatt békében, nyugodt szállása.

Nánáná...

Emberek mások, városok mások.
Hegyek közt járva, nyájakat látok.
Minden, mi jó hír, egyre csak gyűlik.
Vándorló embert új álmok űzik.

Első villamos

Em *E*
Már csak néhány csillag él,
A *Am*
Újságpapírt hord a szél,
D *G*
Felébred az állomás,
Em A *Em*
És vár, újra vár.

Dülöngél egy nagykabát,
Álmosan néz rá a lány,
Szemében még különös,
Álma jár, mmm...

Refrén:

G *D* *G* *C*
Az első villamos már elindult felénk,
D *G* *D*
Csilingel, amerre jár,
G *D* *G*
Az első villamosra vár,
Em *A* *Em*
A napsugár. Mmm...

Hosszú volt az éjszaka,
Égen-földön járt a tánc,
A korlát láncainak dől,
A csillagász mmm...
Az első villamos...

Refrén

Európa

Em *D*
Dús hajába tép a szél,
Em *D*
Kék szemében ott a szenvedés,
C *G*
Foltos sokszín ruhája oly sokszor elszakadt,
D *Em*
Álma adja az álmodat.

Megszülte hűtlen gyermekét,
Nem sírt akkor sem, ha elvetélt.
Akármi történt, mindig büszke nő maradt,
Így élt a sok-sok év alatt.

Refrén:

C *G*
Ezért értsd meg, szeretem őt,
D *Em*
A vén Európát, a büszke nőt,
Nagyon kérlek, becsüld meg őt,
A vén Európát, a gyönyörű nőt.

Magából ad, ha enni kérsz,
Testével véd, ha visszatérsz,
Ölén a szerelem minden öröme hívogat,
Arcában látod az arcodat.

Olasz csizmáján a Nap,
Remélem, mindörökre megmarad.
A sötét felhő végre mind aludni tér,
Földjében túl sok már a vér.

Refrén (2x)

Énekelsz egy régi nótát

Énekelsz egy régi nótát és azt mondd, sokért nem adnád,
Hogyha visszajönnének azok a szép idők.
Amikor még vártak rátok a lányok és a jó barátok
Esténként egy mozi vagy klub előtt.

C *F*
Nos, képzelj el, hogy visszatérnek azok a régi bolond évek,
G *C*
És minden éppen úgy van, ahogyan volt.
C *F*
Éhes vagy és nincsen pénzed, átcsavarogtál három éjjelt
G *F* *G* *C*
És mint egy őrült járod a rock-and-rollt.

Refrén:

C *F* *C*
Minden korban van valami, ami akkor és ott jó,
F *C* *F* *G*
És éppen attól válik széppé, hogy vissza nem hozható.

S ha összejönne a régi banda, hidd el, roppant unalmas volna,
Mást gondolnánk és másról volna szó.

Azok az évek elmúltak már, te is eléggé megváltoztál,
Bár meglehet, hogy a tükörnek sem hiszel.
De ha egy régi lánnyal találkoznál, tudom, te is csodálkoznál,
Hogy meghízott és két gyereket nevel.

Refrén

De megmaradt nekünk néhány dal, mint emlékeztető,
Hogy életünknek nincs refrénje, mely ismételhető.
S ha őrzöl néhány régi nótát, helyed most már nem találnád,
Ó, ha visszatérne az a boldog, bolond idő.
Ó, ha visszatérne, ha visszatérne az a boldog, bolond idő.

Fantasztikus lány

Hm *A*
Fogod a kezét, és ő most sehova se néz,

G *A*
Mert egyedül csak téged lát.

Lágyan átölel, és te simogatod őt,
Kezed nem éri át a dús haját.

Hm *A* *G* *A*
De jó neked, ez egy fantasztikus lány és csak a tied,
De jó neked, ez egy fantasztikus lány és csak téged szeret.

El kell mondanom, tudod, annak idején
Nekem kapcsolatom volt vele.
Gyorsan véget ért, s hiába telik az idő,
Én csak szédelgek, tántorgok nélküle.

De jó neked, ez egy fantasztikus lány és csak a tied,
De jó neked, sohase kérted mégis a tied.

Hm *A*
Ez egy kerti ünnepély, ahol a kancsó körbe jár,
G *A*
Mint egy idegen úrhajó, ilyen ez a lány.

Akarod-e őt, szereted-e őt, vagy a kirakatba kell csupán?
Vigyázol-e rá, s vajon gondolsz-e rá,
Hogyha elveszítenéd, semmid nem maradna tán?

De jó neked, ez egy fantasztikus lány és csak a tied,
De jó neked, szétverem a fejed, ha nem szereted.

Füredi Anna-bálon

Am E Am

A füredi Anna-bálon szól a zeneszó.

C G C

Inkább lenne dínom-dánom, nagy-nagy dáridó.

Am E

Ketten éltünk egy asztalnál ő és én magam,

Am E Am

Néztem-néztem és akkor már nem is volt szavam.

Egyszer aztán asztalunkhoz jött egy vén cigány.

Megkérdezte mi a nótád édes kicsi lány,

De a lányka ajkbiggyesztve, halkan így felelt:

Én a nótát nem ismerem, nem is szeretem.

Refrén:

Akinek nótája nincsen, annak szíve sincs.

Ha a nótát nem ismered, szívedbe tekints!

Lesz egy fiú, kinek nevét titkolni fogod,

S ott, ahol már senki sem lát meg is siratod.

Egyszer aztán hallottunk egy igen nagy csodát.

Gazdag fiú vette el az édes kicsi lányt.

Sok autó állt meg aznap a templom előtt,

Nem láttak még a faluban ilyen esküvőt.

Harminctermes palotába vitték az új párt,

Körülöttük a sok szolga lábujjhegyen járt,

De a lányka most is búsul, könnyes a szeme,

Mert a kertben megszólal az éjjeli zene.

Refrén

Gonosz egy év

^C Öltözött és búcsúzott,
^F
^G Kicsit másképp, mint szokott.
^C
^{F C F} Egy álmos vasárnap délután.
^G
Azt mondta, hogy vége van,
Megértem biztosan,
Késő bármit is tenni már.

Összeszedte a dolgait,
Remélte semmit nem hagy itt,
Amit mégis azt emlékül hagyja rám
Megtorpant az ajtónál,
Én azt hittem, hogy bánja már,
Vártam, de hallottam, hogy kattan a zár.

Refrén:

^G
Gonosz egy év; nem sikerül semmi

^C
**Láthatod nem tudok mit tenni,
Gonosz egy év, nem sikerül semmi**

^F ^C
**Rosszul állnak a csillagok.
Félre csúszott egy pár dolog,**

Valaki megint elhagyott,
Mit is mondjak, láthatod,

^C
Gonosz egy év.

De jól tudom, azt nem lehet,
Hogy elveszítsem a kedvemet,
Így kell most erősnek látszanom.
Hogy nincs velem, majd megszokom,
De addig nehéz lesz, tudom,
Hisz végül is szeretem nagyon.

Refrén

Valaki megint elhagyott,
Megint egy szerelem elfogyott,
Gonosz egy év.

Refrén

Újra csavargó vagyok,
Mit is mondjak, láthatod,
Gonosz egy év.

Grund (Pál utcai fiúk)

C Nagy a világ, az é^{*G*}ig ér,
Am De van ez a föld, ami kezünkbe fér.
F Itt nevet a nap, sugara rá,
Rajzol egy pályát a deszkapalánk.

C És a tér, és a nyár,
F És a fák, az akác,
C És a kert, és a ház,
F És a házból a srác,
Am Te meg én, ugye szét,
F Soha nem szakadunk,
C Gyere mondd,
G hogy a Grund mi vagyunk.

Refrén:

Am **Álljunk bele, ha kell,**
F **Bármilyen jöjjön is el,**
C **Legyen szabad a Grund.**
G **Véssük ide ma fel,**
Hogy megmarad ez a hely,
Vagy egyszer belehalunk.

Nagy a világ, és rá se ránt,
Hogy errefelé a követ ki veti ránk.
Ha közel a vész nem remeg a szánk,
Lefogjuk győzni, nekünk ez a hazánk.

Ez a pad, ez a fal
ez a pár farakás,
Ez a dal, ahogy nő
ez a szívdobogás.
Ez a jel,
innen el soha nem szaladunk,
gyere mondd,
hogy a Grund mi vagyunk.

Refrén

M'ért félnénk? M'ért élnénk,
ha nem egy álomért.
M'ért félnénk? M'ért élnénk,
ha nem egy álomért.

Ha én rózsza volnék

Am *E* *Am*
Ha én rózsza volnék, nem csak egyszer nyílnék,
C *G* *C*
Minden évben négyszer virágba borulnék,
Am *Dm* *G* *C*
Nyílnék a fiúnak, nyílnék én a lánynak,
Am *E* *E7* *Am*
Az igaz szerelemnek és az elmúlásnak.

Ha én kapu volnék, mindig nyitva állnék,
Akárhonnan jönne, bárki beengednék.
Nem kérdezném tőle, hát téged ki küldött,
S akkor lennék boldog, ha mindenki eljött.

Ha én ablak volnék, akkora nagy lennék,
Hogy az egész világ láthatóvá váljék,
Megértő szemekkel átnéznének rajtam,
S akkor lennék boldog, ha mindent megmutattam.

Ha én utca volnék, mindig tiszta lennék.
Minden áldott este fényben megfürödnék,
És ha engem egyszer lánckerék taposna,
Alattam a föld is sírva beomolna.

Ha én zászló volnék, sohasem lobognék.
Mindenféle szélnek haragosa volnék.
Akkor lennék boldog, ha kifeszítenének,
S nem lennék játéka mindenféle szélnek

Hajnali ének

Am
Elkártyáztam a gyenge szívem,
E
Suhogasd le a szoknyád, hajnal,
Am
Pálinkát lehelek rád szelíden,
E *Am*
Mehágglak nehezen, halkan.

Jöjj Oroszország vodka virága,
Nevetés nékem a véred,
Pincefehérek a volgai fák,
És tejszínű szűz ez az élet.

Dm *Am*
Lebukik fejem és úgy zokogok,
E *Am*
Haloványul bennem a bánat,
Veretik körülöttem az ősi dobot,
Szaladok, hajnal, utánad.

Am
Ez a csontpufogás ez a hanti rege
E
Hitemet hirdeti híven,
Am
Kataton bálvány légy fekete,
E *Am*
Hiszen elkártyáztam a szívem.

Hómadár

Am *G* *C*
Nálunk a Földtekén egy gyermek
Dm
boldogan élt,
F *Gm* *Am*
Mert volt egy hófehér galambja.
Ám egy nap reggelén az álom véget ért,
Egy ember a másét megkívánta.
Kard csörren, pernye száll,
s a félénk hómadár,
Felszállt a messzi kék magasba.
A gyermek hívja már, de hangja
gyenge már,
Csak együtt segíthetünk rajta.

Refrén:

Hómadár,

Megriadt hómadár!

Szállj le már Földünkre,

Szállj le már!

Bús hangot hoz felém néha az esti szél,
A gyermek régi társát hívja,
De hangja túl kevés a magasba
úgysem ér,
Csak együtt segíthetünk rajta!

Refrén

Hűtlen

Am G F
Ment a hűtlen nehéz fejjel,
Am G F
Visszamenne, de ő már nem kell
C Am Dm
Érzi hálátlan lett sorsa,
G F
Keserű könnye arcát mossa.

Arra gondolt, őt ki szerette,
Ha szerette, el miért engedte?
Vissza nem jön többé soha,
Bárcsak békén hagyták volna.

Refrén:

Am
Minden hajnal övé marad,
C
Látja szállni a madarakat
Am
Hosszú, hosszú ideje már,
C
Nem számolja a napokat már,
G C
De amíg él el nem felejt, hogy
Am C Dm
A múltat ki nem tépheti szívéből

Megállt egyszer s visszanézett:
Nézet-nézte a messzeséget
Sárga lámpák jelzik útját,
Otthon hagyta minden múltját.

Ment a hűtlen nehéz fejjel,
Tudja, hogy ő már nem kell
„Ég veletek” - mást nem mondott,
Szeme túlragyogott minden csillagot.

Refrén

iFi induló

D A Hm
Változik a világ, mert ifi vagyok,

G D A Hm
Már élményeket osztogatok.

G D A Hm
Át is adom, mit egykor én
F#m G

Láttam gyermekként.

Láttam sok jó programot,
Tábort, túrát, szolgálatot...
A célom ma már tényleg csak az.
Hogy ugyanezt megkaphasd.

Tudod, vagyunk mi vagy hatvanan.
A jókedvünk meg határtalan.
Szeretjük egymást, s annyira jó,
Hát szóljon az induló...

D A
Itt nőttünk mi fel

F#m G
Megtesszük amit kell

D Em
Számíts bátran ránk

F#m A
Az ajtónk nyitva áll

A D
Ezt ne felejtsd el! (x2)

Iskolatáska

Dm G7 C Dm G7 C
Egyik hétfő délelőtt Peti áll a ház előtt,
F G7 Em-Am Dm G7 C
Melyik útra lép, komoly most a tét.
Dm G7 C Dm G7 C
Peti áll a ház előtt, szíve jobbra húzza őt.
F G7 Em-Am Dm G7 C E
Balra van az iskola, esze súgja: menj oda!

Am Dm E7 Am
De nehéz az iskolatáska,
Am Hm E7 Am
Ilyen szép napos délelőtt.
C D F C
Peti áll a válaszra várva,
C D E7 Am
Hátha lesz, ki megszánja őt.

Arra ment egy kisleány, Peti sosem látta tán
Az eszem helyett jobb, ha a szív vezet
Felcsillant a két szeme: inkább tartok ővele
S elindult a lány után, bármi lesz is ezután

De nehéz az iskolatáska
Ilyen szép napos délelőtt
És elindult fürgén a lába
Ballagott a kislány mögött

Ó de szörnyű pillanat, rászédtetted jól magad!
Épp ott állnak ők az iskola előtt.
Ez a nap már tönkrement,
a kislány iskolába ment.
Hát most mit tegyek? Én is felmegyek

Könnyebb már az iskolatáska,
Lehet szép napos délelőtt.
Együtt járnak most iskolába,
S Peti mindig megvárja őt.

Jancsi bohóc

A F# E
Jancsi bohóc a nevem,
F# G#
Cintányér a tenyerem.
Orrom krumpli, szemem szén,
Szeretném, ha szeretnél.

Velem nevensz, ha szeretsz,
Ha nem szeretsz, hát elmehetsz,
De ha szeretsz, jót nevensz,
Boldog ember így lehetsz.

Szívem, mint egy céltábla,
Ruhámra van pingálva.
Kezdődik a nevetés,
Tíz forint a fizetés.

Velem nevensz, ha szeretsz,
Ha nem szeretsz, hát elmehetsz,
De ha szeretsz, jót nevensz,
Boldog ember így lehetsz.

Jó nekem

Em C G
Reggel mikor kinéztem és láttam,
D Em
De sajnós szemembe süttött a nap,
Reggel mikor kinéztem es láttam,
De sajnós szemembe süttött a nap.

Láttam a madarakat szállni az égen,
Sajnos szemembe süttött a nap,
Láttam az embereket járni a réten,
Sajnos szemembe süttött a nap.

Az öreg raszta tanítja
everything's alright. (x3)

Refrén:

Csak dúdolom

Azt, hogy jó-jó-jó, de jó nekem,

Azt, hogy jó-jó-jó, de jó nekem,

Jóóó nekem.

Azt mondják, hogy pozitívan éljek,
De nem rezeg bennem már semmi sem.
Azt mondják, hogy pozitívan éljek,
De nem rezeg bennem már semmi sem.

Lekéstem a gépemet nem megyek,
Nem megyek én már haza.
Lekéstem a gépemet nem megyek.

Refrén

Juvenalis búcsúja

D *G* *D*
Hátunk mögött már történelem,
D *E* *G*
Sok dicsőség és tengernyi szenny.
D *G* *E*
Egy vad részletét ma épp úgy játsszuk el,
D *G* *D*
Ahogy történt, épp oly dicstelen.

Elhíztak mind az apostolok,
Álmuk egy jól menő ereklye volt.
Rossz üzlet volt a prófétaág,
Ma csak az fut, ki bővlikat gyárt.

G *A* *D*
De ha van még, kit nem szédít a pénz,
G *A* *D*
Aki érdekből nem feküdt le még,
G *A* *G* *E*
Akit nem vernek át a fellengzős dumák,
D *G* *D*
Ha most rám néz, barátot lát.

A művelt világ a fejére állt,
És mindent elönt az abszurditás.
A polgár csak néz és már semmit sem ért,
És csak ott hős az asszony ölén.

Költő vagyok és fiatal még,
S nem láttam még a bölcsek kövét.
A válaszig tán soha nem jutok el,
De amíg élek, kérdeznem kell.

S akit így fűt a türelmetlenség,
Akit kínoz, hogy sok mindent nem ért,
Aki átlátta már a dolgok látszatát,
Velem kérdez, és mellettem áll.

Kéglidal

„Sok kérdést már megoldottunk
Nem volt soha ilyen jó dolgunk
Mégis az ember néha érzi
Bosszantó, ha sehol egy kégli.”

A
Azt mondtuk, megértheted,
D
Keressünk egy jó kis helyet még ma,
E *(E;D#;D)*
Ahol a szomszéd elvisel,
G, G#; A
S nem szól ránk a házmester.

Így aztán otthonra leltünk,
Nagycsalád mind együtt élünk már.
Megosztjuk bárkivel,
S nem szól ránk a házmester.

Refrén:

Fisz D A E
A vadvirág felnő a ház falán
A
Örül, hogy él – Igen.
Fisz D A
Egy tábla lóg a házunk ajtaján,
E
Itt nem zavar senki sem.

A lányokkal jól megvagyunk
A konyhában rájuk hagyunk mindent,
És ha reggel mennek el
Nem szól ránk a házmester

Refrén

Kék a kökény

C *F* *G* *C*
Kék a kökény, zöld a petrezselyem.

C *G* *C*
Tótágast áll bennem a szerelem.

C *G* *C*
Jaj Istenem, ugyan mit csináljak,
C *F* *G* *C*

Szeressek-e vagy tótágast álljak?

Nannanana nannanana heja! x4

Rózsát ültettem a gyalogútra,
Szerettelek ezt mindenki tudja.
Csókolom a csókra termett szádat,
Engem szeress ne a jó anyádat.

Nannanana nannanana heja! x4

Jaj Istenem, jaj annak, jaj annak,
Kinek csókot nem adnak, nem adnak.
Lám énnékem a múlt szombaton este,
Az ablakon lapáttal hányták be.

Nannanana nannanana heja! x4

Nem mind leány, aki magát vallja,
Csak a ráncos szoknya mutat rajta,
Nem tudja a rántást megkavarni,
Mégis a mafla férjhez akar menni.

Nannanana nannanana heja! x4

Nem mind legény, aki magát vallja,
Csak a rámás csizma mutat rajta,
Nem tudja a leányt megforgatni,
Mégis a mafla el akarja venni.

Nannanana nannanana heja! x4

Kék színű virág

C *G*
Soha semmire nincs időnk, olyan gyorsan száll a nap
F *G* *C*
És én nagyon ritkán látom a barátaimat.
C *G*
Kinn az utcán mennyi ember, szinte alig férnek el.
F *G* *C*
Egyszer találkozunk kéne már, hát holnap gyertek el.

Refrén:

F *G* *C* *Am*
Csak egy kék színű virág, ennyi a jelünk.
Aki jön, mind barátunk és boldog lesz velünk.
Csak egy kék színű virág, mit a kezében hozol,
F *G* *C*
Csak egy kék színű virág és már hozzánk tartozol.

A városszéli réten fényes fagy tüzet rakunk.
Beszélgetünk erről-arról vagy jókat hallgatunk.
Lombok alatt száll az ének, fejünk felett az est leszáll.
Mosolyunkat továbbviszi mind-mind, aki erre jár.

Refrén

Minket nem érdekel a hajszín vagy az emberek kora.
Nálunk egy dolog, ami fontos, a barátok szava.
Nefelejcs vagy búzavirág minden földön megterem,
Hát hozzátok a virágokat, de mindegyik kék legyen.

Refrén

Kicsit szomorkás

Em Am H7 Em Am H7
Kicsit szomorkás a hangulatom máma
Em Am D7 G E7
Kicsit belém szállt a boldogtalanság
Am Em
Kicsit úgy érzem magam, mint a durcás kisgyerek
Hm F#7 Hm H7
Kinek elvették a játékát

Kicsit szomorkás a hangulatom máma
Kicsit borús lett ez a bűbajos világ
Kicsit elbántak velem, node történt már ilyen
Szívem harag nélkül gondol rád

Refrén:

Am D7
Gyere-gyere-gyere drága cimborám

G
Gyorsan vigasztalj,

Am7 D7 G
Látod: összeroppanok már!

Am D7
Gyere-gyere-gyere drága jó gitár

G
Kell egy vigasz dal,

Hm F#7 Hm H7
Amitől a panasz hamarosan odébbáll

Kicsit szomorkás a hangulatom máma
Olyan szokatlan a boldogtalanság
Kicsit megrázom magam, s ugye minden rendben van
Újra emelt fővel nézek rád

Refrén

Kis virág

C *Dm*
Éldegélt egy kis virág valahol egy réten,
G *C*
Egyedül volt, s a napsugár fürdette fényében.
Dm
Szépségéről legendákat terjesztettek messze,
G *C*
De egy napon eljöttek érte vázával a kézben.

Refrén:

S megszólalt a kis virág:

Ne bántsatok, ne bántsatok,

Dm

Ha letörtök, elhervadok,

G

Én csak egy kis virág vagyok,

C

S ti, emberek olyan nagyok.

Letörtök és vízbe raktok,

Dm

Soha többé ki nem nyílok,

G

Elhervadok mindörökre,

C

S föld leszek a kerti földben.

C Dm C Dm

Ááá-ááá...

Érezte a kis virág, hogy elviszik a rétről,
Búcsúzott a napsugártól, és búcsúzott a szélről
Álmaiban újra ott él a nagy fák tövében,
De jaj, a reggel ott éri őt a váza vizében.

Refrén

Kőtörők dala

Am

Reggel 7 órát ütött már,

Em

A 30 kőtörő a sziklafalon áll.

Am

A boss csak sétál és így kiált:

Em

- Pofa be, nyomás, a munka vár!

Refrén:

Am

Em

Am

Hát törd a köveket, törd!

Dm

Am

És zúzd a köveket, zúzd!

Dolgozz ettől lesz majd édes a teád!

Em

Dolgozz kell a vasút!

Am

Em

Am

Em

Am

Hát vágd a köveket, vágd, és üsd és vágd!

Talpig úriember volt a boss.

A felesége körös-körül hat láb hossz.

Ez a nő süti nekünk a jó kenyeret,

A kőszikla se keményebb ezt elhíhated!

Refrén

Az első munkás Joe McKay,

Istenemre mondom egy durva legény.

Robbantott a múltkor és nem sikerült,

Jim Kaff egy mérföldet repült.

Refrén

Eljött a hétvége, a fizetésnap.

Jim Kaff egy dollárral kevesebbet kap.

Kérdeztük, hogy miért, s a boss így válaszolt:

- Levontuk az időt míg a levegőben volt!

Refrén

Láttam az út szélén fát

Am
Láttam az út szélén fát
G Am
Betonból kinőtt ágát.
G Am
Mégis kihajtott az ág,
E Am
Kivárta az ő sorát.

Refrén:

**Mondjad hát jó barát,
Találhatsz-e szebb hazát
Melyben a lelked otthon van,
S véled osztos sorsodban?**

Voltam patak mélyén kő,
Formált folyó és idő,
Lettem szörnyű görgeteg,
Nincsen nálam erősebb.

Refrén

Voltam madár és a dal,
Bánat szólt a hangomban,
Lettem a holnap dalnoka,
Bánat sem szól hangomban.

Refrén

Legyetek jók

Am E Am E
Végre elmúlt, ennek is vége
Am E C E
Az iskola udvara üresen áll.
Am E Am E
Vége az évnek, pont ez a lényeg
Am Em C E
A csomagom kész van, a küszöbön áll.

C G
Oly nehéz most jónak lenni,
Am G
El se tudnád képzelni,
C G
Annyi mindent meg kell tenni,
Am G Am
De nem ígérem, hogy jó leszek.

Refrén:

Am
Az az egy fontos, legyetek jók most

E
Már nem kell túl sok a holnaphoz
Am E
Legyetek jók, ha tudtok

Am E Am
A többi nem számít.

C G
Ugye tényleg nem fog fájni,
Dm C
Ha majd én is nagy leszek,
C G
Tudom másképp fogom gondolni,
Am G Am
Azt, hogy milyenek a felnőttek.

Levél a távolból

C G C
Távolból írok, kedvesem

F C
Nagyon távol vagy már, azt hiszem

F G C F
Nem mondhatom, hogy könnyű volt a szakítás

C F G C
Bár most már jól érzem magam.

Refrén:

F G C
Nem kell nekem, hogy válaszolj

Nem kell nekem, hogy válaszolj

F G C F
Nem kell nekem megírnod azt, hogy szerettél

C F G C
Tudod én így is jól érzem magam.

Élj boldogan nélkülem!

Legyél sokkal boldogabb, mint velem

Nem mondhatom, hogy hozzám jobb nem lehettél

Bár most már jól érzem magam.

Refrén

Leveles a május

Leveles a május,
virágos a rét.
Majálisra menni,
jaj de csudaszép.
Búzavirág koszorú,
ma senki se szomorú.
Ránk ragyog az ég,
sej a május csodaszép
hónap.

Tizenhárom részből,
van az én gatyám.
Tizenhárom részből
varrta a babám.
Egyik szára rövid lett,
a másik meg hosszú lett,
Látod-e babám,
jól elszabtad a gatyám
szárát.

Vár mi ránk az erdő,
vár a zöld határ.
Magas ágra röppent
a dalos madár.
Tarka hátú kisbogár
döngicsélve erre száll.
Ránk ragyog az ég,
sej a május csodaszép
hónap.

Lóverseny

Dobjunk félre végre minden átkos szenvedélyt,
Éljünk egészségesen!
Menjünk a zöldbe, szívjunk friss levegőt,
Írány a lóverseny!

G *C* *G*
Nyeretlennek látszol fiú, most hát jól figyelj!

G *Am*
Elmondom, hogy lehetsz OK:

G *C* *G* *A*
Először is nézd meg jól, az a négylábú a ló,

G *G* *D7* *G*
És a tartozékok: nyereg, zabla, kengyel és zsöké.

Refrén:

Jó sport a lósport, kell a kondíció

A korlát mindkét oldalán

A pályán a lovas hajt a győzelemért

Kívül te futhatsz a pénzed után

Másodszor: a ló szerepe meghatározó

És ezért nem is nélkülözhető

Habár fölül a zsöké, alul a ló, azért ő az úr

Másfajta alapállás nem fordul elő

Refrén

Ma van a születnapom

D *A* *Hm* *A*
Nincs semmi gondom, reggel van az idő napos.
D *A* *Hm* *G*
Mindenki tudja, hogy én vagyok a születnapos.

Refrén:

D *A* *Hm* *G*
Remek a hangulatom –tom –tom –torotom-tom
Ma van a születnapom –pom-pom-porpom-pom
Remek a hangulatom –tom –tom –torotom-tom
Ma van a születnapom –pom-pom-porpom-pom
Az idő rohan, velem is egy év elszaladt,
Ezért most látszik egy szarkaláb a szemem alatt.

Refrén

Fordítva élek, és nem leszek már agilisabb.
Ki tudja miért annál inkább szenilisebb.

Refrén

Hol a torta?
Egy idő óta folyton elhagyom a szemüveget.
Nanana És nem tudom a szövegemet.

Refrén

Mostantól fáj már a derekam, és hull a hajam,
Hangosan sikíts, ha azt akarod, hogy meg halljam!

Refrén

Negyedik születnapom pom-pom-pom-porpom-pom
Remek a hangulatom –tom –tom –tom –torotom-tom
Ötödik születnapom –pom-pom-pom-porpom-pom
Remek a hangulatom –tom –tom –tom –torotom-tom
...
Századik születnapom –pom-pom-pom-porpom-pom

Maradjatok gyerekek

Refrén:

Em

Nyári Gyerekek a Balaton parton

C

G

**Dunakanyarban a keszegemet hajtom
Nyári gyerek vagyok kacagok nevetek
Amíg csillog a szemetek maradjatok gyerekek!**

Nyári Gyerekek a Balaton parton

Dunakanyarban a keszegemet hajtom

Előfordul hogy az este kicsit meredek

Lássam a kezetek - maradjatok gyerekek!

Dunapartizán Mista' SwagYolo

Hullámokon szaggató csajoknál leparkoló

Verdába be - nem a lepattanó - Hello sunshine!

Nyári nyaralás a Balcsi parton megy a kánkán

Pörgesd fel a napod kell egy banán meg egy kivi

Ha este parázol a csajoknál pár ital pici iszi

Ciki vagy nem de ha hideg a víz hat centi

Bámulok a strandon közben eltakar egy napszemcsi

Refrén

Hupákolunk, pancsolgatunk, csárázunk a parton

Mármáládés palacsintát nyel most be az arcom

Csattanjunk a vízbe stégről ugorjunk egy seggest

Igénytelen fecskédre meg nem kaphatsz ma egyest

Itt a vakáció, mindenki vidám

Mennyit paráztál tőle azt meg lett simán

Lazulj be most cuclifej és engedd el

Itt az idő békélj meg az étellel

Refrén (x2)

Mert a nézését

Am
Szegény vagyok, szegény vagyok,
E Am
Szegénynek születtem.
C
Az én babám, az én babám,
G C
a legszebbik kincsem.

Refrén:

Am Dm
Mert a nézését meg a járását,
G C
Meg a csípőjének a ringását,
Am Dm
Száz aranyért nem adnám,
E Am
Száz aranyért sem adnám.

Az én babám, az én babám,
A falu legszebb lánya,
Hogy ne volna, hogy ne volna,
Hisz én vagyok a párja.

Refrén (x2)

Mese

Am Em Am
Csak azért szeretem a mesét,
C G C
Mert a két szemed oly mesészép.
Dm G C
Csak azért, csak azért, csak a két
Am
szemedért,
Em Am
Csak a két ragyogó szemedért.

Mikor megláttalak Kedvesem,
Ahogy néztél rám oly szelíden.
Szemed szép mosolyát,
hangod lágy dallamát,
Én azt nem feledem sohasem.

Száll a dal, halkan peng a gitár.
Elmentél, itt hagytál, megcsaltál.
Elmentél, itt hagytál, halkan peng a gitár,
A szívem de nagyon-nagyon fáj.

Szerelem, szerelem, szerelem.
Mit jelent ez a szó szerelem?
Csak egy könny, csak egy vágó
A Te szíved után
Szerelem, szerelem, szerelem.

Messze van

Refrén:

C G C
Messze van a kedvesem,

G
Szomorú nélkülöm,

C F
Én édes Istenem, tudom, mennyire vár,

C G C
Szeretném megölelni már.

A ruhám leadom,
Azután elbúcsúszom,
És visz a vonatom,
Szinte száguld velem,
Nemsoká' haza érkezem.

Refrén

Tizennyolc hosszú hónap volt.
Néha írtam, néha válaszolt,
És mindig biztatott,
Másképp év elszalad,
Minden más ugyanígy marad.

Refrén (x2)

Szeretném látni már,
Szeretném érezni már,
Én édes Istenem, tudom, mennyire vár,
Szeretném megölelni már.

Méhraj duruzsol (Békedal)

Méhraj duruzsol a fák közt, fű alól
Fürjek dala szól tó partján.
Sok száz búzakaiász érik, hajlik,
Táncol ragyogó fénypartján.

Lengő gabonánk szépen gyarapodik,
Kedvünk magasodik, édig száll.
Szántunk, aratunk tenger a dolgunk,
A virág, a gyümölcs békét vár.

Tekereg a szél, kanyarog a szél.
Didereg az eperág, mit üzen a tél?
Fúj a szél, fúj a szél, de morog a szél,
Apró ez a szoba, mégis belefér.

**Széles világba
fut a szél magába,
Nyakába a lába,
sosem érsz nyomába. (x2)**

Micimackó

G *Hm* *C* *D*
Egy napon, mikor Micimackónak semmi dolga nem akadt,
Eszébe jutott, hogy tenni kéne valami nagyon fontosat.

Em *Hm* *C* *G*
Elment tehát Malackához, hogy Meglesse, mit csinál,
Em *C* *A7* *D*
De Malackánál éppen akkor senkit sem talált.

Így hát elindult hazafelé, miközben sűrűn hullt a hó
Es arra gondolt, hogy otthon talán akad egy kis enniváló.
Hogy kimelegedjék ugrándozott és jó nagyokat lépett.
S a hidegre való tekintettel énekelni kezdett.

G *C* *D* *G*
Minél inkább havazik, annál inkább hull a hó.
Minél inkább hull a hó, annál inkább havazik.
Hull a hó és hózik, Micimackó fázik (x2)

Ismert erdei körökben az az általános nézet,
Hogy Micimackó, mint minden medve, szereti a mézet.
És ez nem csak afféle szerény vélemény
Hanem határozottan állítom, hogy tény, tény, tény.

Ezért mikor hideg van és sűrűn hull a fehér hó
Kell, hogy legyen az almáriumban eltéve enniváló
Így aztán ha télidőben Micimackó megéhezik.
Meggóston egy csupor mézet alaposan fenéki.

Micimackó a barátom és gyakran elbeszélgetünk
Azokról a dolgokról, mit mind a ketten ismerünk
Tanultunk egy verset is és most már kívülről tudom
Ha hideg van és hull a hó, én mindig ezt dúdolgom.

Most múlik pontosan

G
Most múlik pontosan,
D
Engedem hadd menjen,
Em
Szaladjon kifelé belőlem,
C
gondoltam egyetlen.
G
Nem vagy itt jó helyen,
D
Nem vagy való nekem,
C *Am*
Villámlik mennydörög,
G *D*
Ez tényleg szerelem.

Látom hogy elsuhan,
Felettem egy madár,
Tátongó szívében szögesdrót,
Csőrében szalmaszál.
Magamat ringatom,
Míg ő landol egy almafán.
Az Isten kertjében,
Almabort inhalál.

H *Em*
Vágtatnék tovább veled az éjben,
C *F7*
Az álmok foltos indián lován,
Egy táltos szív remeg a
konyhakésben,
C *D*
Talpam alatt sár és ingovány.

Azóta szüntelen,
Őt látom mindenhol.
Meredten nézek a távolba,
Otthonom kőpokol,
Szilánkos mennyország,
Folyékony torz tükör,
Szentjánosbogarak,
Fényében tündököl.

Egy indián lidérc kísért itt bennem,
Szemhéjain rozsdás szemfedő.
A tükrökön túl fenn a fellegekben,
Furulyáját elejti egy angyalszárnyú
kígyóbűvölő.

Nánini

C

Hogyha száz úton mennél,

G

C

akkor is csak egy nap kél.

De ha százszor dalolnál,

száz emléket találnál.

Am

Ó, hát indulj jó barát

F

és dalolj hát, hogy:

C

G

C G C

Nánini, nánini, nánináááá.

Ezt a furcsa mondatot,

szótárban nem olvasod.

Az újságok nem írják,

iskolák nem tanítják.

Ó, hát ezért él a dal,

mely reád vár, hogy:

Nánini, nánini, nánináááá.

Halhatatlan nem vagyok,

Egy dalt mégis meghagyok.

És ha kísértesz komám,

Így emlékezz majd reám.

És ha fiadnak mesélsz,

mondd el hát, hogy:

Nánini, nánini, nánináááá.

Napkorong

C F G C
A napkorong az égről nevetve néz le ránk,
Jöjj vár a tábor, légy a cimboránk!
Oly messze zeng a jó kedv, amerre elhalad
A vidámkedvű, hangos vasutascsapat!

Refrén:

Dalol a kis csapat, a nóta egyre száll, hahó!
A völgy, a szikla messze zengi: élni jó!
Sa-la-la la-la-la-la la-la-la-la la-la-la
Ma vasutasnak lenni, jaj, de jó, hej hó!

Hajunkba túr a szellő, szemünkbe tűz a nap,
Vár ránk az erdő, hív a hús patak.
Oly messze zeng a jó kedv, amerre elhalad
A vidámkedvű, hangos vasutascsapat!

Refrén

Naspolya

Három pici naspolyácska
laposra van taposva,
és az egyik megszólal, hogy:
-Miért nem lettem én alma?
Mert ha alma lettem volna,
nem lennék most naspolya.
És nem lennék az út szélén
Ily laposra taposva. *(avorsabban előlről)*

Neked írom a dalt

^C Hé, te, aki az utcán újságot árulsz ^F
^C És ötkor kelsz, zötyögsz villamoson, ^F
^C Éjjel tanulsz és fáj a szemed, ^F
^C S a fáradtságtól a könnyed kicsordul, ^G
^G Adj egy percet nekem az életedből! ^C

Hé, te, aki nappal dolgotat végzed,
Géped vezeted, s hajtod magad
S embert gyógyítasz, s gyermeket tanítasz
S este fáradtan várod az álmodat,
Te is adj egy percet az életedből!

Refrén:

^C
Vártam rá, hogy elmondjam,
Hogy elénekeljem, hogy tudd, hogy érezd,
Hogy elhidd nekem, hogy neked szól a gitár,
Neked zörög a dob, neked gyúlnak a fények

És csak neked írom a dalt, neked énekelek,

Neked írom a dalt, neked énekelek, oooh

Asszony, te, aki életet adtál kezembe,
Hogy neked is írjon egy dalt,
Most ülj le szépen, tedd öledbe kezed,
Hunyd le a szemed és csendben figyelj rám,
Még egy percet kérek az életedből!

Refrén

Lány, most te jössz a sorban, kinek tudnia kell,
Hogy rád is vár még egy dal,
Ő de nem ez a dal, egy sokkal szebb,
Ami csak a tiéd, oh most figyelj rám,
Adj egy percet nekem az életedből!

Refrén

Norvég bevándorlódal

Nagy hajókkal jöttünk át
a ködös vizű tengeren,
azt hittük, hogy itt a leves
magától is megterem.
Olli olli éra, olli olli éra
olli olli olli olli olli olli éra.

Nagy hajókkal jöttünk át,
de elfogyott a kenyerünk,
dolgoztunk hát másoknak
míg kérges lett a tenyerünk.
Olli olli éra, olli olli éra
olli olli olli olli olli olli éra.

Kérges tenyér nagyot csattan,
a mennybolt is leszakad,
ha leszakad, lenn is marad,
lerázzuk a láncokat.
Olli olli éra, olli olli éra
olli olli olli olli olli olli éra.

Akkor lesz majd jó világ,
ha égig ér a szarkaláb,
és az utcán sült malacka
riszálja a popsiját.
Olli olli éra, olli olli éra
olli olli olli olli olli olli éra.

Nővérem

C F
Itt áll a kapu előtt,
G C
Az a kocsi, amelyik elviszi őt.
Fogja a csomagokat,
Az ajtón már ott az új lakat.

Nagy lesz a kicsi lakás,
Olyan furcsa ez a változás.
Még szinte alig hiszem el,
Hogy holnap már nem lesz itt velem.

Refrén:

F
És ha telefonálsz, arra kért,

G C
Hogy én mondjam el,

F
De félek nagyon,

G
Hogy szomorú leszel.

C Em
Mert a nővérem holnap már nem lakik itt,

F G
Ne haragudj, hogy el sem búcsúzik

C F
De tudod olyan régen vár valakit,

G C
Aki ma este érkezik.

Hányszor láttam az ablakon át,
Hogy támasztod a szemközti ház falát.
Csak én tudtam, hogy szereted őt,
De elmondani soha nem lesz erőd.

Refrén

De gyere el néha, ha úgy gondolod
Mert én itt maradok.

Nyugtalan idők

^C
Ránk vártak jó pár éven át
A vasárnap nélküli városokban
^G
Az olcsó szállodák,
És a gyűrött fekhelyeken
Összebújtunk valakivel,
^F ^G ^C
Hogy a hidegben ne nagyon gyűlöljük az éjszakát.

És fáradtak voltak
A másnap reggelek,
Ahogy tisztultak az olcsó mérgek,
A füstök és szeszek.
És a buszban a hosszú úton
Mindig szólt egy magnetofon.
Régi dalaink nyúzta, amik nem kellett senkinek.

Refrén:

^F ^G ^C
Senki se tudta, hogy kell előbbre lépniük,
^F ^G ^C
És cserben is hagyott néhány alkalom.
^F ^G ^C ^F
Nyugtalan idők voltak, amiket éltünk,
^F ^G ^C
Nyugtalan idők voltak, jól tudom.

Hét éve,
Vagy több is volt talán,
A 'Tizenhat éves'-t játszotta
A rádió egy délután.
Sose voltunk ennyire fönt,
Már a portás is visszaköszönt,
És a nevünk ott ragyogott, egy kerítés oldalán.

Refrén

Nyugtalan idők voltak, jól tudom.

Refrén

Átkozottul szépek is, tudom.

Ohio

Ott éltem én, hol kék az ég
És a távolból hív a messzeség.
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
Csobban a víz, hív az Ohio.

Megkértem én szép kedvesem,
Jöjjön velem, sétáljon velem,
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
Csobban a víz, hív az Ohio.

Refrén:

**Megmondtam én, enyém leszel,
És többé már senki nem ölel.
Vár ránk a part, hív a nagy folyó
Csobban a víz, hív az Ohio**

És amikor átöleltem,
A késemet nekiszegeztem.
Felkiáltott: kérlek, ne ölj meg,
A halálba ne küldj engemet!

Refrén

Éjfél után mentem haza,
Jaj, mit tettem, ó én ostoba:
Megöltem őt, akit szerettem,
Mert nem kellett, ó a szerelmem.

Refrén

Emlékeink lángja ölel,
A szívem szól, szíve nem felel.
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
Csobban a víz, hív az Ohio.

Paff, a bűvös sárkány

Refrén:

G *Hm* *C* *G*
Paff, a bűvös sárkány, ki senkitől se félt,
C *D* *G* *Em* *A7*
Álomország tengerpartján játékok közt élt.

Volt neki egy játszótársa, úgy hívták, hogy Jani.
Jó barátja madártollat hozott őneki.

Refrén

A tengert együtt járták, repült a kis hajó.
Paff hátára felült Jackie, így utazni jó.

Sok király és sok herceg, és mind a kalóznép
köszöntek, ha jönni látták, s tisztelték nevét.

Hiszen ő volt...

Refrén

Örökké él a sárkány, nem úgy egy kisiú.
Színes tollakkal nem játszik a felnőtt ifjú.

Egy szürke éjjel aztán Jackie nem jött többé el,
s Paff, a sárkány otthon maradt, bár várta a tenger.

Refrén

Hét fejét búsan rázta, tizennégy szemmel sírt.
S többé nem kelt útra eztán, így mondják a hírt.

Mert barát nélkül gyenge még a sárkány is,
így Paff elbújt a barlangjába és híre-hamva sincs.

Pedig ő volt...

Refrén

Pancsoló kislány

^G Ha végre itt a nyár és meleg az idő, ^D
^G Az ember strandra jár, mert azért van itt ő. ^G
^G Míg anyu öltözik, az apu ideges, ^C
Hogy olyan lassan készül el, hogy ^G
^A Addigra este lesz. ^D

Refrén:

^D ^G ^C
Ij-jaj úgy élvezem én a strandot,
^D ^G
Ottan annyira szép és jó.
^C ^{Am}
Annyi vicceset látok, hallok
^D ^G
És még Bambi is kapható.

A strandon az is jó, hogy van még sok gyerek
És van homokozó, és labdázni lehet
Csak azt nem értem én, sok néni miért visít,
Ha véletlen egy labda épp egy bácsira rászik.

Refrén

De apukámra is én azért ügyelek,
És mindig odavisz a lelkiismeret,
Ha fekszik a napon és izzad már szegény
Kis vödöröm vízzel megtöltöm és rálocsolom mind én!

Refrén

De este szomorú a hazafelé út,
Mert otthon az anyu a fürdőkádba dug.
Már volt vele ezért, nagyon sok vitám,
Mert ki hallott még ilyen dolgot,
Fürdeni strand után?

Otthon nem szeretem a strandot,
Abban semmi se szép, se jó
„Gyorsan mosdani!” mást sem hallok
És még Bambi se kapható!

Petróleum-lámpa

G

Kényes porcelán, és itt áll a zongorán,

B

FC

G

Egy kényes régi, régi-régi-régi lámpa.

Talpán zöld betűk, "Én vagyok a fény a tűz,

Hogy láss az éjszakában."

G

F#

Hm

D7

Petróleum-lámpa, milyen szép a lángja.

Pararam...

Kémlelt fényeket, sok lepkét megégetett,

S tűrt sok-sok hazugságot.

Száz év ráégett, ismeri az életet,

És érti a nagyvilágot.

Petróleum-lámpa, milyen szép a lángja.

Pararam...

Kislány, ha itt jársz, árnyékos, mint óriás,

Megnéz és elvarázsol.

Bámulsz, hogy mi van, s nézel, mint a moziban,

S két szép szemed lángol.

Petróleum-lámpa, milyen szép a lángja.

Pararam...

Postakocsi

G *C*
Kék ég alatt az erdőt járom, harsan a kürtzó messze távol,
D *G* *D*
Hajt a lábam, reggel óta várok rád
G *C*
Postakocsin megyek hozzád, az út felett porfelhő száll,
D *G*
Pihent szívvel gondolok már rád.

Refrén:

G *C* *D*
Várhatsz rám, kedvesem, postakocsin érkezem

G *C* *D*
Várhatsz rám, hosszú útról érkezem

G *C* *D*
Várhatsz rám, kedvesem, postakocsin érkezem
C *D* *G-D*

Elmesélem, mi történt velem

Vágtat velünk a négy fehér ló, este vár egy jó fogadó
Whiskyt mérnek, vidám ének hangja szól,
Reggel aztán útra kelünk, gyereksereg körülöttünk,
Fényvirágot szór a nap le ránk.

Refrén

Elmesélem, mi történt velem

Messze hangzik a kürtzó hangja, te is meghallod, ha vársz ma,
Estére még állomáshoz érkezünk,
Elhagytunk sok falut, várost, megismertem több országot,
Hozzád mindig visszaérkezem.

Refrén

Ó, elmesélem, mi történt (2x)
Ó, Elmesélem, mi történt velem.

Ránk süt a nap

C *Am* *Dm* *G*
Ránk süt a nap, oly jó, hogy velem vagy.
Hosszú hajadon a fény úgy csillog,
Szemed távolba néz, kéklő hegyek után kutat,
Gondolatom keresi az igaz utat
Hozzád...

Még tart a nyár a felhők messze szállnak,
Lágyan átölelsz és csókra nyújtod a szádat,
Így jó veled, kinn élni a napsugárban,
Ha este jön, itt alszunk el, s nem az ágyban
Igen...

Nem hittem én, hogy mást is megszerethetsz,
Azt gondoltam jó, ha én mellettem lehetsz,
Tévedtem és nagyon gyorsan elmúlt a nyár,
Nem jössz felém, csengő hangod nem hallom már
Soha...

Hófödte táj, a tél oly hideg már
De tudom eljön majd egy újabb forró nyár,
Már nem veled, te nem gondolsz rá mi volt tavaly,
Fenn a hegyen a szél már új havat kavar.
Igen...

Régi csibészek

Am *E* *Am*
Egyik délután megyek az utcán,

D *A* *E* *A*
És látom, nem köszöntök rám.

A *E* *A*
Hátam mögött még, fütty se szól, mint rég,

D *A* *E* *A*
Úgy érzem, elfelejtették.

Refrén:

A *D* *E*
Régi csibészek nem ismernek engem meg,

A *D* *E* *A*
Nézik, mit nézek, aztán tovább mennek.

Közel volt egy grund, minding ott voltunk,
Vagy messze elcsavarogtunk.
A kék ég alatt ránk sütött a Nap,
Rágcsáltuk a tökmagokat.

Refrén

Hullott a könnyünk, annyit neveltünk,
Azt tettük, amit szerettünk.
Bámultuk sokat a kis csajokat,
Így éltünk boldog napokat.

Refrén

Sehol se talállak

Em

Voltam New Yorkban

F#

Reptéren Londonban

Am

Berlinben lassú volt a fény

H

Ímbolygott Amszterdam

És hess jött Marrakech

Párizsból sms

Szokrázott Velence

Mint Varsóban a fűszeres

Lány aki eladó

De én nem Bem apó

Refrén:

Halló halló halló

Hallucináció

Csak a szerelem

Eleven elemem

Valahol elveszett

Vesztettül keresem

C

Sehol se talállak

D H

Téged életem

Em

G

Voltam Keleten

D

C

Jártam Nyugaton

Déli legelőn

Északi ugaron

Sorstalan utakon

D

C

D

Fejvesztve kutatom őt

H

Nem tudom hol lakom

Itt lesz a szekrényben

A kávéscsészében

Vagy tán a szőnyeg alatt

Az ajtó mögött nem néztem

Egy sötét sarokban

Nyilvános wc-ben

A körúton egy kávéházban

Budai erkélyen

Jaj hívok nyomozó

Mer én nem Columbo

Refrén

Száll mindenütt az ének

Refrén:

C

Száll mindenütt az ének,

G

együtt szárnyal a dalunk.

C

F C

Nem fáj annyira a bánat,

G

C

ha érezzük, hogy sokan vagyunk.

Lám, újra itt a reggel,
indul újra a robot,
Lám újra itt a reggel,
vár a föld hát indulok.

Refrén

Zöld tengerek a földek,
a szélben ingünk lobog,
Zöld tengerek a földek,
míg dolgozunk szívünk együtt dobog.

Refrén

Ha fáradsz emeld fel arcod,
dolgoznak melletted sokan,
Ha fáradsz emeld fel arcod,
testvéred lásd mennyi van.

Refrén

Szása

Am *E(m)* *Am*
Nem volt a Szása egy moszkvai nagy dáma,

E(m) *Am* *E(m)* *Am*
Nem volt a Szása csak egy kis cigányleány

Dm *Am*

//: Nagy Oroszországban a vad Ural aljában

E(m) *Am* *E(m)* *Am*

Vitte kopott trojkáján egy cigánykaraván. ://

Szergej dalára víg táncot jár a Szása,

Szergej virága díszlik dús barna haján.

//: Csodás május éjen az erdő sűrűjében

Csókot kér a legény, s csókra csókot ad a lány. ://

Egyszer csak vége lett a dalnak és a táncnak

Elvitte őt erővel égy kozák legény

//: Hites feleségnek és törvényes cselédnek

Álmaiban élt csupán az erdei legény. ://

Sápadt a Szása és búsan jár a házban

Unott minden éjszakája s unott nappala

//: De ha Szergej eljő, hogy: „Szása, hív az erdő!”

Újra ő a legvidámabb s a legboldogabb. ://

Szél viszi

Am *E* *Am*
Szél viszi messze a fellegeket, körötte lángol az ég.
E *G* *C*
Add ide édes a kis kezedet, ki tudja látlak-e még?
Am *Dm* *G* *C*
Ki tudja ölel-e a két karom, ki tudja csókol-e szám,
Am *E* *Am*
Ki tudja mely napon, mely hajnalon indul az üteg tovább?

Amerre járok, a csillagos ég mindenütt mosolyog rám.
Amerre fordul az ütegkerék, mindenütt gondolok rád.
Járhatok úton, vagy hegy tetején, süvíthet száz zivatar,
Szívemben Te vagy az örök remény, csak hozzád száll ez a dal.

Elhallgatnak egy nap a fegyverek, s megállok ajtód előtt,
Könnyezni látom a két szemedet, Te adtál nékem erőt.
Most végre karomba szoríthatlak téged, boldogan ölellek át.
Te voltál nékem az örök remény, örökre szeretlek én.

Színek

Refrén:

D *G* *D*
Aranysárga színű a szerelmem haja,

G *D-D4-D*

Hajnalban, ha felkelünk,

G *D-D4-D*

Hajnalban, ha felkelünk.

A *G* *D-A-D*
Én azt hiszem, hogy jól hiszem, hogy szeretem.

Zöld, ha szárba szökken a búza

Hajnalban, ha felkelünk,

Hajnalban, ha felkelünk.

Én azt hiszem, hogy jól hiszem, hogy szeretem.

Kéken ragyog ránk fenn a magas ég

Hajnalban, ha felkelünk,

Hajnalban, ha felkelünk.

Én azt hiszem, hogy jól hiszem, hogy szeretem.

Mámor az érzés mely megragad,

Hogyha látom, ó igen,

Hogyha látom, ó igen!

Én azt hiszem, hogy jól hiszem, hogy szeretem.

Szabadság a szó, melyet nem mondhatok

Indok nélkül, ó igen,

Indok nélkül, ó igen!

Én azt hiszem, hogy jól hiszem, hogy szeretem.

Refrén

Színezd újra

G *Bm* *Em*
Ha minden bent van, indulhatok.

D *G*
A gyeplő végén az indulatok

Bm *Am*
Mégfékezhetetlenül, húznak le délre,
D
Oly szemtelenül.

G *Bm*
Na jól van, elengedem magam,
Em *D* *G*
Hogy a Tisza tisztára mossa agyam,

Bm
S ha ketten leszünk ott lenn a parton,
Am *F*
Az ecsetemet majd eléd tartom, hogy:

Refrén:

G *Bm* *Em*
Színezd újra, színezd újra!

D *G*
Az életed, ha megfakulna,

Bm *Em*
S az égbolt beborulna,

F *G*
Ne menekülj, csak színezd újra!

Refrén

Szólj, szólj ha kell

Refrén:

C

Am

Szólj, szólj, ha kell, nananana,

A csend az nem felel, nananana. x2

Az igazságnak van súlya, nem váltható aranyra,
Drágább az az aranynál, hát gondolkozz, és te szóljál.

Az igazság a barátom, mindig szívesen látom.
Ki békét akar, szólni fog, nem lát többé rossz napot.

Refrén

Dalban jelszót kiáltok, ha kell, az útra kiállok.
Ki velünk indul, hallja meg, és kiáltok s benned zeng.

Refrén

Nem igaz, hogy nem tudtad, nem igaz, hogy nem láttad.
Tudjál róla, tehetnél, s velünk együtt jöhetnél.

Refrén

Tábortűz

G *Am*
Isten hozott, hisz csak a jók jöhetnek el,
D7 *G*
Úlj hát közel, a szeretet éltet, átölel.
Em *C*
S ki a csillagok közt él, mind, aki rég odaköltözött,
D7 *G*
Most visszatér, s leül a tűz mögött.

Refrén:

G *F#m* *Em*
Sok szív mélyén
G *F#m* *G* *A*
Ott ég ez a tűz egy kör közepén
G *Em*
Egy dal, s te újra mellém ülsz
Em *Em*
És lobog a tábortűz,
Hm *A*
A szél belekarolt.

Egy dal, és újra köztünk élsz,
Ma újból te zenélsz,
Úgy van, ahogy rég volt

Egy dal, s te újra mellém ülsz,
És lobog a tábortűz,
A szél belekarolt.

Szól egy dal és a lelkünk összeér,
A gyönyörű tűzfénynél.
Nap-szinű a Hold.

Súgd meg nekem, tudod, így ígérted rég,
A nagy titkokat, amit egy kisgyerek nem ért.
Hiszen annyi minden volt, amire nem jutott idő,
Pár pillanatot, most hogy legyen múlt, jelen, jövő.

Refrén

Isten veled, a könnyem nézd ma el,
Mondj egy mesét, ahogyan régen, csak ennyi kell.
Ez a tűz örökkön ég, semmi nem dülhatja szét,
A lelkekért, akiket rejt az ég.

Refrén

Törd a kerítést!

Am

Te, ki csendben ülsz a sorban,
Gyere, gondolkozz csak el!

F *G*

Ez a Föld itt minket illet,

Am *C*

S nem azé, ki pénzt zsebel!

Refrén:

Am *Em* *Am*

Törd a kerítést, a falakat át!

Em *Am*

Miénk ez a föld, a tenger és az ég.

C *G F* *E* *Am*

Jánosé, Tamásé és Katié, mindenkié!

Lászlámbá...

Hogyha erre jár egy pénzes,
Tán zavarja ja énekem.
Sima szája erre kényes, hát
Ne dalolja énvelem.

Refrén

Hogyha kérded itt e Földön.
Kezed téged illet-e.
Ha a kezed tiéd hát mért nem tiéd
Mit megformálsz vele?

Refrén

Úgy csinál

^C
Nagyon szép a haja lobog,
Végigtáncol az utcákon,
Am
Sötét ruhája ráncai között,
G
Senki nem látta, mikor átgázolt
C
A szívemen, mint egy hadsereg,
Am
Keményen ritmusra lépkedett.

Refrén:

^C
És közben úgy csinál, mintha nem tudná,

^G
Hogy legalább száz éve várok rá,

^C
És közben úgy csinál, mintha nem tudná,

^G
Hogy szeretem.

^F ^C
És közben úgy csinál, mintha nem lenne jó velem.

Nagyon szép a haja lobog,
Már messziről látom,
Átbújik a kerítésen,
Ahol várom
Oly régóta már, mint egy kisgyerek,
Kinek nem mondták meg, hogy ezt nem lehet.

Refrén

Kevés a fény és hangos a zene,
Ülök a sarki bárban.
Nem értem miért nem velem vagyok,
Mikor úgy érzem rögtön szétszaladok,
Ott legbelül, mint egy villanás,
Rohanok, nem kell már semmi más.

Refrén

Újra itt van

^A ^A ^A
Újra itt van, újra itt van
^A ^E
Újra itt van a nagy csapat.
^E ^E
Csapjad össze, csapjad össze
^A
Csapjad össze a mancsodat
^{A7}
Újra hallom, újra hallom,
^D
Újra hallom a hangodat

Refrén

^D
Légy a vendégünk,
^A
Légy az emlékünk
^E ^A
Ünnepeljük meg a nagy találkozást
^D ^A
És hogy elférjünk, arra megkérünk
^E ^A
Ne csinálj felfordulást.

Szép leányok, szép leányok
Szép leányok ne sírjatok.
Hullanak már, hullanak már
Hullanak már a csillagok.
És mi mégis, és mi mégis
És mi mégis itt vagyunk.

Refrén

Csúnya srácok, csúnya srácok
Csúnya srácok nincsenek.
Meg van ásva, meg van ásva
Meg van ásva a kincsetek.
És mi mégis...

Refrén

Utcán

A D
Néha furcsa hangulatban,
Em A
Az utcát járom egymagamban.
Nincsen semmihez se kedvem,
Em
Érzem azt, hogy nincs ez rendben
így.

Refrén: Bár tudnám

A A7 D
hova, de hova, de hova,

Em
de hova megyek (x3)

A
én.

Megállok egy utcasarkon,
Merre tovább, melyik úton?
Elindulok, párat lépek,
Hát erre most miért menjek én?

Refrén

Lámpavasnak támaszkodva,
Az embereket nézem sorra.
Fáradt arccal mind sietnek.
Találgatom, merre mennek ők.

Refrén

Vannak akik végigmérnek,
„Szép kis alak...” - így beszélnek.
Fejükre is állhatnának,
Érdekelni nem tudnának ők.

Refrén

Sűrű köd, ha gyorsan félszáll
Eszembe jut, hátha vársz rám.
Látod, már nem tétovázom,
Megyek hozzád, meg sem állok én.

És most már tudom, már tudom,
már tudom,
hogy hova megyek.
Tudom, már tudom, már tudom,
hogy veled leszek,
Tudom már tudom már tudom,
hogy veled leszek én.

Sünike az utcán

Néha furcsa hangulatban,
Az avert bújom egymagamban,
Minden tüském égnek mered,
Lábam lassan útnak ered,
már.

Refrén:

**Csak tudnám, hova, de hova, de,
hova, de hova megyek. (x3)
én.**

Megbotlom az út kövében,
S megállok egy fa tövében,
Fejem felett alma érik,
Mért nem érek fel az édig,
én.

Refrén

Hogyha Newton úgy határoz,
Alma röppen fel a fához,
Földre pottyán le az alma,
De a tüském jól elkapja,
ót.

Refrén

Tüskémen az almát hordom,
Látod, nincs is túl sok gondom,
De ha rám tapos egy bácsi,
Megérezem a gravitáció,
ót.

Refrén

Ministrálni nem tanultam,
És nincs KISZ-titkári múltam,
Bánatom nem akar szűnni,
Kinek kell egy ilyen SÜNI-
KE.

Refrén

Az almafának támaszkodva,
Azt lesem, hogy van-e odva,
Oda kéne fészket rakni,
Sünleánykát jól meghívni,
ám.

Refrén

Felmásztam a drótkefére,
Így léptem én egyszer félre,
Azóta a párom lesem,
Ha meglelem, az lesz esem-
ény.

Refrén

Csapunk majd egy görbe estet,
Meghódítjuk majd mi Pestet,
Ne félj attól, hogy megszúrlak,
Gyertek sünik, jól megleszünk
majd.

Vágjál lyukat a kádba!

Dm

B

F

C

Ha öleltél barátot, aki már rég hiányzott, vágjál lyukat a kádba!
Talán így megnyugodna, a lelked nyugtalanja, vágjál lyukat a kádba!
Ha túl sok volt a dráma, ember tragédiája, vágjál lyukat a kádba!
Ha már rég kicsordulna egy fénycsepp az arcodra, vágjál lyukat a kádba!

Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!
Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!

Ha már a nap se sütne, az eső már nem esne, vágjál lyukat a kádba!
Ha már a szél se fújna, ha már a jég se fagyna, vágjál lyukat a kádba!
Ha almafára másznál, amit már rég kivágtál, vágjál lyukat a kádba!
Ha nem tudsz már felállni, jópofát se vágni, vágjál lyukat a kádba!

Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!
Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!

Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!
Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!
Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!
Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba! Vágjál lyukat a kádba!

Valahol egy lány

C *Em* *Am* *C/G*
Valahol egy lány hófehérben jár

C *F* *G* *C*
Ő a legszebb messze földön

Em *Am* *C/G*
Hívja őt egy nap az öreg király

C *E* *C*
Feleségül megkívánja, de így szól a lány

G
Refrén: A királyé nem leszek, nem leszek

C
Akkor inkább elmegyek, elmegyek

G *C*
Soha vissza nem jövök, nem jövök már

Valahol egy lány feketében jár
Arca sápadt, nem beszélhet
Hívja őt egy nap az öreg király
Hova mennél szép leányom gyere hozzám.

Refrén

Valahol egy lány sehova se jár
Szép titokban eltemették
Hívja őt egy nap az öreg király
Szörnyű mérges, hogyha nem jön, mit tehet mást

Refrén

C *F* *C* *G*
Ó, valahol így van ez, valahol így van ez...

Valami Amerika

A *E* *D*
Rohan az életed, és rohan az út.
Elmarad mögötted lassan a múlt.
Nem tudod biztosan, hogy hova is mész,
De úgyis észreveszed, ha odaérsz.

F *D*
A lényeg, hogy te vagy az első

A
Mikor a többiek fékeznek, akkor is tövig
G
Nyomod a gázt.
Mióta tudod:

F *C* *G* *A*
Mindig az a jó fiú, aki nyer.
Hát jól teszed, ha megteszed, amit kell.
Hidd el, hogy csak így lehet ez a hely
F *F*
A végén VALAMI AMERIKA

Lehet, hogy Te vagy, akit kedvel az ég.
Azt hiszed önmagában ez is elég,
Pedig az ösztönöd is kell ide majd,
És az a tűz, ami mindig is hajt.

Hogy érezd: hogy te vagy az első.

Mikor a többiek fékeznek, akkor is tövig
Nyomod a gázt.
Mióta tudod:

Mindig az a jó fiú, aki nyer.
Hát jól teszed, ha megteszed, amit kell.
Hidd el, hogy csak így lehet ez a hely
A végén VALAMI AMERIKA

VALAMI AMERIKA

Ó érezd, hogy te vagy az első.

Mikor a többiek fékeznek, akkor is tövig
Nyomod a gázt.
Mióta tudod:

Mindig az a jó fiú, aki nyer.
Hát jól teszed, ha megteszed, amit kell.
Hidd el, hogy csak így lehet ez a hely
A végén VALAMI AMERIKA

Valami Amerika 2

Ez ugyanaz az út, csak kicsit nehezebb,
Mert ide-oda kanyarog, de mégis szereted,
És senki nem előz és Te vagy, aki győz,
De hiába vagy gyors, amikor szembe jön a sors!

Úgy zakatol a szív, de érzed odabent,
Hogy bárhol is vagy, vigyáznak rád,
Sokan idelent,
Ha nem vagy egyedül,
vagy minden sikerül és végül kiderül

Refrén:

**Valami Amerika mééég,
Most is ugyanúgy vár!
Itt minden a tiéd,
Csak vedd el ami jááár!**

Ez ugyanaz a tűz és egyre visz tovább,
Nem tudod miért, de elhiszed, hogy vannak még csodák.
Mert akad, aki fél, már valaki remél,
És végül oda ér...

Refrén

Volt már úgy, hogy jó lesz
A végén mégis fáj,
Az élet nem túl könnyű,
Pedig ráírták, hogy light.
Hát kóstolgass, csak bátran,
Ha ízlik kérhetsz még
Csak desszertből nem túl nagy
Sajnos a választék
Mert túl sok a törzsvendég...

Refrén (x2)

Vágányút ellenőrzés

(A hull a pelyhes fehér hó ritmusára)

A D A D A E A
Vágányút ellenőrzés, váltóhasználhatóság.

Átállítom a váltót, utána meg lezárom

A E A E A E A E
Helyesen áll-e a vas, bejelentem elhallgass!

A A7 D A A E A
Főjelzőt állítok én, vonatot fogadok Én!

Véget ért már az iskola

Véget ért már az iskola, vár ránk sok vidám dal
Vonat zakatol, és mi utazunk, hív a vasutas táborunk.

Refrén:

**Száll a dal, száll a dal, itt mindenki vidám itt nincsen baj
És ha ez nem látható, ma újra együtt vagyunk, s megint jó.**

Egy öt betűs szó könnyen mondható, tábor, tábor, óóó,
Hogy mögötte mi áll azt csak az tudja, ki táborunkat megjárta.

Refrén

Várj, míg felkel majd a Nap

G
Ha most is várod még álmod szép ígéretét

C *G* *G*
Várj, míg felkel majd a nap

G
Ha látni sejtened mi az éjben olvad szét

C *G* *C*
Várj, míg felkel majd a nap

G7 *D* *Em*
Egy új nap mindig új remény ígér

C *D* *Em*
A végtelen sötétjét tépi szét

C *D* *Am*
A félelem határt kap, mint a lét

C *D* *Em/G*
Te csak várj, míg felkel majd a nap

Ha meggyötört az éj, ha múltad feldagadt

Várj, míg felkel majd a nap

Ha kell, hogy tiszta légy, mint gyermek önmagad

Várj, míg felkel majd a nap

Ha megzavar, hogy túl nyitott a tér

A csillaggal telt végtelen túl mély

Mint bölcső, biztos gömbbe zár a fény

Te csak várj, míg felkel majd a nap

Sosem vagy egymagad, csak túl picinyke vagy

Várj, míg felkel majd a nap

Tudod nincs mennyország, de minden síron nő virág

Várj, míg felkel majd a nap

Együtt leszünk míg végtelen az éj

Együtt, míg a nap utoljára kél

Együtt mondjuk annak, ki még fél

Te csak várj, míg felkel majd a nap

Vidéki sanzon

F G E Am
Na na na na na na na na na...

Dm Am
Hússzal ezelőtt érkeztem,
E Am
és azt mondták, hogy ez az a hely,
Dm Am
ahol mindent sikerült megnéznem,
E Am
köszí, de sajnos nem mehetek,
Dm Am
mert a főnököm az az isten,
E Am
kinek szárnya van, de ereje nincsen,
F G
hogy egy kicsikét legalább megverne,
E Am
vagy lassan utánad engedne,
Dm Am Am
mert hirtelen kinyílt a föld alattam,
te eltűntél, én meg itt maradtam,
hát evezz a part felé még párat,
ha a világ fordít neked hátat.
F G
És ha utad egyszer a végéhez ér,
E Am
ne felejtse el, hogy honnan jöttél.
F G E Am

Na na na na na na na...

Egy föld alatti mozgalomból,
hol nem jutott ki nekem a jóból,
kellett, hogy már elinduljak,
az úthengerek itt gurulnak,
én meg harapok egyet a lángosba,
a szekérháton a városba',
de láttatok-e már oly gyönyörű bájít,
mit nem okozhat öt gigabájít,
neked öt gigabájít, nekem öt libamáj,
jaj a szívem úgy nagyon fáj,
de én sem próbálhattam kétszer,
te megteheted, ha visszanezel.
És ha utad egyszer a végéhez ér,
ne felejtse el, hogy honnan jöttél.

Na na na na na na na...

Ziki-Zaka

Refrén:

Ziki-zaka, ziki-zaka, ziki-zaka, ziki-zaka

Kattog a, zakatol a, csattog a síneken a vonat, síneken a vonat.

Ziki-zaka fut tova, nézz oda, ide-oda tolat, ide-oda tolat,

Ziki-zaka állomáson nem marad, itt szalad, meg ott szalad,

hosszú út egy pillanat.

Csillebérci fák alatt,

erdő mélyén kanyarog a sín pár, lombok alatt gyönyörű az út!

Ziki-zaka kattog a váltó, füttyög a síp már:

Indul az indul az úttörővasút!

Piros színű ez a vonat, sima sínen vígan szalad,

viszi a kis utasokat napsütötte fák alatt.

Refrén

Megy a vonat tratratratra, rajta ül a kicsi Kata,

kocsit indít, jegyet ad (a) Jancsi, Öcsi, Palika.

Refrén

SiHuHu – Daloló 2021.

A dalokat megtalálod online is
a SiHuHu-n!

<http://sihuhu.com/dalolo/>

Készítette:

Szente Dávid, Balaton Tamás, Kaliszky Zsolt

A korábbi, Füstös István által szerkesztett „SiHuHu - Daloló” alapján.

Felelős kiadó: Besztercán Kornél, a Gyermekvasút vezetője

